

Sygn. akt II Ka 308/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka (spr.)
Sędziowie:	SO Mariola Krajewska - Sińczuk SO Teresa Zawiślak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 r.

sprawy **A. J.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 8 kwietnia 2013 r. sygn. akt VII K 72/13

zmienia wyrok w ten sposób, że za podstawę orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przyjmuje art. 29§1 kw; w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy; ustala, iż wydatki za postępowania odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 308/13

UZASADNIENIE

A. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 30 stycznia 2013 roku w miejscowości Ł., na ul. (...), woj. (...), prowadził samochód osobowy m-ki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości tj. 0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem zaocznym z dnia 08 kwietnia 2013r. orzekł:

I. oskarżonego A. J. uznał za winnego tego, że w dniu 30 stycznia 2013 roku w miejscowości Ł., na ul. (...), woj. (...) prowadził samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie po użyciu alkoholu tj. 0,25

mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 87 § 1 kw i za to na podstawie art. 87 § 1 kw wymierzył oskarżonemu karę grzywny w kwocie 900 zł;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 11 miesięcy;

III. na podstawie art. 29 § 3 kw zobowiązał obwinionego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu do właściwego miejscowo Wydziału Komunikacji;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 90 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator.

Na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść A. J.. Powołując się na art. 427 § 2 i 3 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi temu zarzucił:

I. rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 178a § 1 kk w zw. z art. 115 § 16 kk, polegające na uznaniu, iż A. J. znajdował się w stanie po użyciu alkoholu (0,25 mg/l w wydychanym powietrzu), gdy wyniki badań (0,25 mg/l w wydychanym powietrzu, 0,26 mg/l w wydychanym powietrzu i 0,23 mg/l w wydychanym powietrzu) wskazują jednoznacznie, iż znajdował się w stanie nietrzeźwości;

II. rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 42 § 2 kk, polegające na orzeczeniu na jego podstawie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zamiast na podstawie art. 29 § 1 kw przy uznaniu, iż oskarżony dopuścił się wykroczenia określonego w art. 87 § 1 kw.

Mając powyższe na uwadze skarżący, na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy A. J. do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna w zakresie podstawy prawnej orzeczonego wobec A. J. środka karnego, w pozostałym zakresie jest bezzasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do pierwszego z zarzutów apelacji prokuratora stwierdzić należy, iż stanowisko skarżącego w tym zakresie pozostaje błędne. Sąd Odwoławczy podzielił w tym względzie ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy, który przyjął, iż wskazanie najwyższej wartości ze wskazanych ilości alkoholu w wydychanym powietrzu nie jest w tym wypadku prawidłowe, gdyż wyniki te nie cechują się wyłącznie tendencją wzrostową. W ocenie Sądu Odwoławczego przyjęcie wyniku o najwyższej wartości, który nie był wynikiem pierwszym ani ostatnim, jest błędne i jako takie ostać się nie mogło. Sąd Rejonowy w trafny sposób przyjął zatem w odniesieniu do A. J., przy uwzględnieniu granicy błędu pomiaru urządzeniem pomiarowym, iż w czasie zdarzenia miał 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Przy przyjęciu takiej wartości zawartości alkoholu w organizmie A. J. przyjąć należy, co też uczynił Sąd Rejonowy, iż znajdował się on w stanie po spożyciu alkoholu, a nie w stanie nietrzeźwości, gdzie zawartość alkoholu w organizmie przekraczać musi wartość 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu lub prowadzi stężenia tę wartość przekraczającego. Dopuścił się on zatem czynu stypizowanego w art. 87 § 1 kw jako wykroczenie.

Biorąc zaś pod uwagę, iż A. J. dopuścił się wykroczenia prowadzenia pojazdu w ruchu lądowym będąc w stanie po spożyciu alkoholu, zasadnym było orzekając wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów w ruchu lądowym wskazanie jako jego podstawy art. 29 § 1 kw, a nie art. 42 § 2 kk, jak uczynił Sąd Rejonowy. Uchybienie to Sąd I instancji zauważył i dał temu wyraz w toku sporządzania uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Wobec powyższe konieczna stała się korekta zaskarżonego wyroku w tym zakresie i dlatego Sąd Odwoławczy zmienił wyrok z dnia 8 kwietnia 2013r. w ten sposób, iż za podstawę orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przyjął art. 29 § 1 kw, utrzymując w pozostałej części wyrok w mocy.

O wydatkach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, ustalając, że ponosi je Skarb Państwa.

Z tych względów Sąd Okręgowy w Siedlcach na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 456 kpk orzekł jak w wyroku.